

การรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์  
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง\*  
Perception of Information on English Skills from Social Media of  
Ramkhamhaeng University Students

สุมนต์จิตต์ สาคร<sup>1</sup>

ประภาส พาวินันท์<sup>2</sup>

พิมลพรรณ ประเสริฐวงษ์ เรพเพอร์<sup>3</sup>

ศศิรินทร์ เศรษฐวัฒน์บดี<sup>4</sup>

Sumonjit Sakorn<sup>1</sup>

Prapat Pawinun<sup>2</sup>

Pimonpan Prasertwong Raper<sup>3</sup>

Sasinan Setthawatbodee<sup>4</sup>

### บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (3) ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (4) เพื่อเปรียบเทียบการรับสารสนเทศ ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ และการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ และกลุ่มสาขาวิชา โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งเป็นกลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และแบบสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 24 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ  $t$ -test การทดสอบ  $F$ -test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการจัดกลุ่มตามเนื้อหา ที่สอดคล้องกันตามวัตถุประสงค์

ผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างมีการรับและการใช้สารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลสื่อที่เป็นรูปภาพ วิดีทัศน์ จากการใช้ YouTube รองลงมาคือ การอ่านบทความ การแสดงความคิดเห็นโต้ตอบกันบนสื่อสังคมออนไลน์จากการใช้ Facebook (2) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 328 คน ใช้ YouTube และ จำนวน 260 คน ใช้ Facebook เพื่อหาข้อมูลในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการฟัง (3) ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เห็นว่าคำอธิบายการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเข้าใจยาก บางครั้งอธิบายแตกต่างกัน (4) การเปรียบเทียบการรับสารสนเทศ ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ และการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศและอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีความแตกต่างกัน

**คำสำคัญ:** การรับสื่อสังคมออนไลน์; Facebook; YouTube; ทักษะภาษาอังกฤษ; นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

\* บทความนี้เรียบเรียงจากวิทยานิพนธ์ เรื่อง การรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

<sup>1</sup> นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง  
e-mail: nongnan803@gmail.com

<sup>2</sup> ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง  
e-mail: pawinun@yahoo.com

<sup>3</sup> รองศาสตราจารย์ ดร. ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย  
e-mail: raperpimonpan@gmail.com

<sup>4</sup> รองศาสตราจารย์ รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์  
e-mail: sasinan@vru.ac.th

## Abstract

This research aimed 1) to investigate the information perception of English skills via social media of Ramkhamhaeng University students, 2) to study the utilization of social media effecting on the English skills development of Ramkhamhaeng University students, 3) to explore the problems of information perception of English skills from social media of Ramkhamhaeng University students, 4) to compare the information perception, problems of information perception of English skills and the utilization of social media effecting on the English skills of Ramkhamhaeng University students by separating into gender, age and major. Mixed method research (quantitative and qualitative) was used in this study to collect data by using questionnaires and interview forms. Questionnaires were employed with 400 undergraduate students of the Faculty of Humanities, Faculty of Social Science and Faculty of Sciences for quantitative section. After that, the interview form was used to collect data with twenty-four participants for qualitative section. Descriptive statistics was used for quantitative section; percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and One-Way ANOVA and content analysis was employed for qualitative section. The finding revealed that (1) most participants had perception and usage of information on English skills from social media; image and video on YouTube, followed by article reading, giving opinions and chat on Facebook. (2) YouTube was used to find the information of English skill development; reading and listening by 328 samples whereas Facebook was employed by 260 samples. (3) Problems of social media application was found that the explanation of English skill usage had difficulty to understand with different description. (4) According to the comparison of problems of information perception of English skills and the utilization of social media of English skill development, it was found that the samples of Humanities, Social Science, and Sciences had difference at the statistical significance level of .05 whereas there was no difference in the statistically significant regarding participants' gender and age.

**Keywords:** perception; social media; Facebook, YouTube, English language; Ramkhamhaeng University students

## บทนำ

ปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์ (social media) ได้รับความสนใจจากประชาคมออนไลน์อย่างกว้างขวาง ทั้งจากผู้เรียน ผู้สอน นักวิชาการ และผู้ที่รับผิดชอบในสถาบันการศึกษา ดังเห็นได้จากการที่มหาวิทยาลัยหลายแห่งนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้เป็นเครื่องมือช่วยเสริมการเรียนรู้ การสอนภาษาอังกฤษในระดับที่เป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (English as a second language and English as a foreign language ESL and EFL) อีกทั้งพัฒนาการของเทคโนโลยีเว็บ 2.0 ยังทำให้โปรแกรมประยุกต์ (application) ที่เป็นสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ YouTube กลายเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมอย่างมากเพราะช่วยเชื่อมโยงผู้ใช้ให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน มีการติดต่อสื่อสาร ช่วยอำนวยความสะดวกในการร่วมมือ หรือทำกิจกรรมร่วมกันทางสื่อสังคมออนไลน์ เกิดเป็นชุมชนเสมือนจริง (McCarthy, 2010)

สื่อสังคมออนไลน์ในระยะแรกสร้างมาเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร ต่อมาได้มีการพัฒนาเป็นแหล่งทรัพยากรที่มีข้อมูลข่าวสารหรือความรู้ ที่สมาชิกนำมาเผยแพร่ เรียกว่า โพสต์ (post) เพื่อแบ่งปัน (share) ในชุมชนเสมือนนี้ สื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อที่มีประโยชน์ในด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษต้องฝึกฝนเพื่อพัฒนาสมรรถนะให้เกิดการเรียนรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง (Bakar & Latif, 2010) นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์มาผสมผสานในการเรียนการสอนในประมาณช่วงปี พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา และมีการทำกิจกรรมผ่านสื่อสังคมออนไลน์โดยให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง และแลกเปลี่ยนความรู้ ความเห็น เพื่อพัฒนาทักษะด้านไวยากรณ์เพื่อใช้ในการเขียน การฟัง การสื่อสาร และการแปล (Kitchakarn, 2016) สื่อสังคมออนไลน์จัดเป็นเครือข่ายทางสังคมที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเกิดการรับและเข้าใจว่า สื่อดังกล่าวมี

ข้อความหรือ บทความว่าด้วยความรู้ทางภาษาอังกฤษทุกด้าน ได้แก่ คำศัพท์ ไวยากรณ์ การอ่าน การออกเสียงที่ถูกต้อง และการเขียน และให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีวิพากษ์ วิจัยงานเขียนต่างๆ อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Friend (2010) ซึ่งกล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อที่สามารถแบ่งปันความรู้จากกลุ่มสมาชิก ทำให้เกิดการโต้ตอบกัน และกระตุ้นให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษได้ฝึกฝนทักษะ แบ่งปันข้อมูลข่าวสาร ความคิดและทัศนคติ เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์มีแนวคิดหลักในการเชื่อมโยงผู้คน ด้วยการนำเสนอเรื่องราวของตนเอง และข้อมูล ความรู้ต่างๆ ลงบนเว็บไซต์ ทำให้กลุ่มคนเหล่านี้สามารถตอบรับเป็นเพื่อนกันบนโลกออนไลน์ และสามารถแสดงความคิดเห็นต่อข้อความได้ (comment) ขณะเดียวกันก็สามารถรับส่งข้อความ (send message) แบ่งปันรูปภาพผ่านเครือข่ายออนไลน์ ใช้ภาพร่วมกัน (share photos) และแบ่งปันมัลติมีเดียที่สามารถแสดงภาพเคลื่อนไหว พร้อมเสียงบรรยายแบบออนไลน์ (video) นอกจากนี้ยังมีการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่น (link) เช่นเดียวกัน (McLoughlin, 2007; Kongpila, 2015)

นักวิชาการให้ความเห็นว่าสื่อสังคมออนไลน์มีผลกระทบเชิงบวก กล่าวคือ สามารถใช้เป็นเครื่องมือทางการศึกษา และพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจนประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการได้ ส่วน AbuSa' aleek (2015) ได้ให้ความเห็นในทางตรงกันข้ามว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการติดต่อสื่อสารและใช้เพื่อความบันเทิงมากกว่าประโยชน์ทางการศึกษา นอกจากนี้ Reynol Junco, Dan Merson, and Daniel W. Salter (2010) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า พฤติกรรมของกลุ่มนักศึกษาที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์มีผลกระทบทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ เพราะการใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นระยะเวลาานอาจส่งผลกระทบต่อทางด้านจิตใจได้ ทำให้ผู้ใช้มีอาการก้าวร้าว ไม่มีสมาธิและส่งผลกระทบต่อการเรียนในที่สุด

Qingya Wang, Wei Chen & Yu Liang (2011) ให้ความเห็นคล้ายกันว่า นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเข้าถึงสารสนเทศ ใช้ในการสนทนา แบ่งปันสารสนเทศร่วมกัน และใช้เพื่อความบันเทิงเช่นกัน โดยสรุปว่าปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์อาจส่งผลในด้านบวกและด้านลบ แม้สื่อสังคมออนไลน์จะช่วยปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ ช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับอาจารย์ได้อย่างไรก็ตาม สื่อสังคมออนไลน์อาจส่งผลเสียต่อนักศึกษาได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากนักศึกษาอาจหันเหความสนใจจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อกระบวนการเรียนรู้ มาเป็นการใช้เพื่อความบันเทิงเท่านั้น และยังเป็นการลดปฏิสัมพันธ์ในครอบครัว อีกทั้งยังทำให้เกิดการเสพติดสื่อสังคมออนไลน์ได้

สำหรับการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้กำหนดวิชาบังคับให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐาน จำนวน 4 วิชา ประกอบกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยแบบเปิด ที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไป ทุกช่วงวัยสามารถเข้าเรียนได้ตามความประสงค์ ซึ่งเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยมีการจัดการเรียนการสอนแต่ไม่บังคับให้เข้าชั้นเรียน ทำให้ชั้นเรียนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีขนาดใหญ่ จำนวนนักศึกษาเข้าเรียนมีจำนวนมากว่าหนึ่งร้อยคน ส่งผลให้นักศึกษาที่มาเข้าชั้นเรียนอาจมีปัญหาในการติดตามบทเรียนได้ ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่เข้าชั้นเรียนที่ประสงค์ติดตามบทเรียนด้วยตนเองอาจประสบปัญหาในการติดตามและเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ ในการทดสอบแต่ละภาคการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมีการรับและเข้าใจเรื่อง สื่อสังคมออนไลน์ว่ามี ข้อมูล ข่าวสาร ที่จะช่วยให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด และผู้เรียนได้ใช้สื่อสังคมออนไลน์หรือไม่ และมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสื่อสังคมออนไลน์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Facebook และ You Tube ในการช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจที่จะก่อให้เกิดทักษะภาษาอังกฤษ

## วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษา (1) การรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (3) ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (4) เพื่อเปรียบเทียบการรับสารสนเทศและการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ และกลุ่มสาขาวิชา

## สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้ (1) การรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (3) การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (4) การเปรียบเทียบการรับสารสนเทศ ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ และการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ และกลุ่มสาขาวิชา

## ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ เพศ อายุ และกลุ่มสาขาวิชา

2. ตัวแปรตาม คือ (1) การรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และ



(3) การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (4) การเปรียบเทียบการรับปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษและการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

### กรอบแนวความคิดการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ โดยมุ่งทำความเข้าใจ สื่อสังคมออนไลน์ว่าสามารถใช้เป็นสื่อในสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่ส่งผลต่อการศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้หรือไม่ ในการศึกษานี้ การรับ (perception) คือการที่บุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ทำความเข้าใจ โดยการเปิดรับข้อมูลผ่านประสาทสัมผัส จนมีความเข้าใจในความหมาย เกิดเป็นความรู้ในเรื่องทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ (Mowen & Minor, 1998)

สื่อสังคมออนไลน์สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ นักศึกษาในระดับปริญญาตรีได้ โดยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของแต่ละวิชา (Chen & Bryer 2010) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Al-Sharqi & Hashim (2016) ซึ่งได้กล่าวถึงความแตกต่างของเพศ อายุ และวิชาที่ศึกษา ว่าส่งผลต่อพื้นฐานของการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ส่วน Churchill (2012) ได้กล่าวถึงสื่อสังคมออนไลน์ว่าเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแบบดิจิทัล ที่ผู้เขียนจัดทำขึ้นเอง หรือจัดทำขึ้นเมื่อพบเรื่องราว เหตุการณ์ บทความ ประสบการณ์ รูปภาพ วิดีทัศน์ และเพลง แล้วนำมาแบ่งปันแก่ผู้อื่นในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ ข้อมูล ข่าวสาร บทความเฉพาะด้าน และการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในโลกออนไลน์ให้ได้รับประโยชน์ร่วมกัน นอกจากนี้ สื่อสังคมออนไลน์เป็นชุมชนออนไลน์ที่มีการแลกเปลี่ยนเรื่องราว การถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ร่วมกัน หรือ การแบ่งปันไฟล์ตัวอย่าง เช่น

ไฟล์วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ เพลงดังพบเห็นใน Facebook และ YouTube ซึ่งเป็นสื่อที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้กับผู้รับเป็นอย่างดี สื่อดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Saikaew, 2011) สอดคล้อง กับงานของ Kitchakarn (2016) ซึ่งกล่าวถึงการนำ Facebook มาใช้ประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษ โดยให้เป็นการบ้านและให้นักศึกษาทำเป็นกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งได้ผลดี นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2559 ยังได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ด้านการรับและความเข้าใจในการใช้ Facebook โดยมีตัวแปรสำคัญในการศึกษาคือทัศนคติในการใช้ด้านความสะดวก และผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดข้างต้นเป็นกรอบในการศึกษาการรับสารสนเทศในด้านทักษะภาษาอังกฤษและการนำมาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะการใช้ Facebook และ You Tube ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ และกลุ่มสาขาวิชา ว่ามีลักษณะการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษอย่างไร

### ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็น ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 204,597 คน ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณจำนวน 400 คน แล้วจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามกลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 324 คน กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ จำนวน 66 คน และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ 10 คน จากนั้น

ผู้วิจัยเลือกแบบง่ายตามกลุ่มวิชา และเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ผู้วิจัยเลือกนักศึกษาแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 24 คน ที่มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาความรู้ ด้านทักษะภาษาอังกฤษ แบ่งตามกลุ่มสาขาวิชา สาขาละ 8 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามมีโครงสร้างคำถามแบบปลายเปิดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ และปลายปิด แบ่งเป็น 4 ตอนคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 การรับสารสนเทศและปัญหาการรับสารสนเทศทางด้านทักษะภาษาอังกฤษจาก Facebook และ You Tube ตอนที่ 3 การใช้ประโยชน์จาก Facebook และ You Tube ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการตรวจสอบแบบสอบถามเชิงปริมาณ เป็นการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) และนำมาคำนวณค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยเลือกข้อที่มีค่ามากกว่า 0.5 (Turner & Carlson 2003) และตรวจสอบคุณภาพโดยทดสอบเครื่องมือกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามแต่ละชุด โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.74 ซึ่งมากกว่า 0.5 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้จริง สำหรับการตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพแบบสัมภาษณ์นั้น หาค่าความเชื่อมั่นโดยผู้เชี่ยวชาญ

### 3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานการทดสอบ t-test การทดสอบ F-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

3.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยแจกแจงและจัดกลุ่มคำตอบที่สอดคล้อง

กันตามวัตถุประสงค์

## ผลการวิจัย

### 1. ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า

#### 1.1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 400 คน แบ่งเป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน (ร้อยละ 58.25) และเพศชาย จำนวน 167 คน (ร้อยละ 41.75) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ซึ่งมีจำนวน 211 คน (ร้อยละ 52.75) รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 20 ปี (ร้อยละ 39.75) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีจำนวน 324 คน (ร้อยละ 81.00) รองลงมาคือนักศึกษาจาก กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ มีจำนวน 66 คน (ร้อยละ 16.50)

#### 1.2 การรับสารสนเทศทางด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับและนิยมใช้สารสนเทศจากสื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อจาก YouTube ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มากที่สุด มีจำนวน 328 คน (ร้อยละ 82) โดยระบุเหตุผลว่า สื่อสังคมออนไลน์ดังกล่าวให้สารสนเทศที่สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ ส่วน Facebook กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้เป็นลำดับที่สอง มีจำนวน 260 คน (ร้อยละ 64.75)

ลักษณะการใช้สารสนเทศจากสื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ อยู่ในลักษณะการใช้แสดงความคิดเห็น/การโต้ตอบกันบนสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด ( $\bar{x}$  = 3.24) โดยเป็นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ด้านภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษเฉพาะทางของกลุ่มสาขาวิชาที่เรียน มีการแสดงความคิดเห็นโดยโพสต์ข้อสงสัยเกี่ยวกับการใช้คำ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษบนโพสต์ของผู้อื่น รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางด้านทักษะภาษาอังกฤษภายในกลุ่ม Facebook นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังรับรู้และใช้ข้อมูลด้านทักษะภาษาอังกฤษในสื่อที่เป็นรูปภาพ วิดิทัศน์ จากการใช้ YouTube ( $\bar{x}$  = 3.48) และการอ่านบทความบนสื่อสังคมออนไลน์จากการใช้ Facebook ( $\bar{x}$  = 3.38) อีกด้วย

1.3 ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์

นักศึกษาส่วนใหญ่พบปัญหาในการรับและใช้สารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษที่เป็นรูปภาพ และวีดิทัศน์ ( $\bar{x}$  = 3.01) และการอ่านบทความ ( $\bar{x}$  = 2.99) เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะ Facebook และ YouTube มีสารสนเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้นักศึกษาที่ยังขาดความรู้

ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเกิดความสับสนเรียนรู้ได้ช้า นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องการประเมินสารสนเทศที่ถูกต้องเช่นกัน

1.4 การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ที่นำมาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

นักศึกษาสามารถนำความรู้จาก Facebook และ YouTube มาใช้พัฒนาทักษะด้านการอ่านและการฟังได้มากกว่าทักษะด้านการพูดและการเขียน ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ที่นำมาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ที่นำมาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้		
	$\bar{x}$	SD	การแปลผล
<b>ทักษะด้านการอ่านและการฟัง</b>			
1. เข้าใจเนื้อหาคู่มือการใช้ผลิตภัณฑ์ และอุปกรณ์ที่เป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.26	.86	ปานกลาง
2. อ่านและทำความเข้าใจข่าว ประกาศและโฆษณา ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	3.24	.85	ปานกลาง
3. อ่านและทำความเข้าใจบทความ หรือสาระความรู้ได้ดีขึ้น	3.23	.87	ปานกลาง
4. มีความเข้าใจภาพยนตร์ที่เป็นเสียงในฟิล์ม (soundtrack) มากขึ้น	3.26	.85	ปานกลาง
5. ฟังและทำความเข้าใจเพลงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	3.27	.87	ปานกลาง
<b>ทักษะด้านการพูดและการเขียน</b>			
6. แนะนำตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ	3.05	.85	ปานกลาง
7. กล่าวคำขอโทษและขอความช่วยเหลือได้	3.15	.87	ปานกลาง
8. การแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ	2.79	.90	ปานกลาง
9. เขียนประวัติตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้	2.80	.98	ปานกลาง
10. เขียนใบสมัครงานเป็นภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	2.82	.93	ปานกลาง

1) ทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการฟัง

นักศึกษาส่วนใหญ่มีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ด้านการอ่านและการฟัง โดยมีความเข้าใจในการฟังเพลงภาษาอังกฤษมากขึ้น ( $\bar{x}$  = 3.27) เข้าใจเนื้อหาของภาพยนตร์ที่เป็นเสียงในฟิล์ม (soundtrack) มากขึ้น ( $\bar{x}$  = 3.26) เข้าใจเนื้อหาในคู่มือการใช้ผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ที่เป็น

ภาษาอังกฤษมากขึ้น ( $\bar{x}$  = 3.26) และสามารถอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาข่าว ประกาศโฆษณา บทความ ( $\bar{x}$  = 3.24) หรือสาระความรู้ ที่เป็นภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ( $\bar{x}$  = 3.23)

2) ทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการเขียน

นักศึกษานำประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้าน

การพูดและการเขียน โดยสามารถกล่าวคำขอโทษ และขอความช่วยเหลือได้ ( $\bar{x}$  = 3.15) สามารถแนะนำตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ ( $\bar{x}$  = 3.05) เขียนใบสมัครงานเป็นภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ( $\bar{x}$  = 2.82) และเขียนประวัติตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้ ( $\bar{x}$  = 2.80)

1.5 การเปรียบเทียบการรับสารสนเทศ ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ และการใช้ ประโยชน์ จากสื่อสังคมออนไลน์ ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ และกลุ่มสาขาวิชา

1) การรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ จากสื่อสังคมออนไลน์

นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ แตกต่างกันตามกลุ่มสาขาวิชา คือ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยมีค่าความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มสาขา วิชามนุษยศาสตร์สามารถรับรู้สารสนเทศทักษะภาษา ภาษาอังกฤษได้มากที่สุด ส่วนเพศและอายุไม่แตกต่างกัน

2) ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษา ภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์

นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ แตกต่างกันตามกลุ่มสาขาวิชา คือ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยมีค่าความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่ม สาขาวิชามนุษยศาสตร์มีปัญหาการรับสารสนเทศ ทักษะภาษาอังกฤษน้อยที่สุด ส่วนเพศและอายุ ไม่แตกต่างกัน

3) การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ใน การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้ ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษแตกต่างกันตาม กลุ่มสาขา คือ วิชา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยมี ค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์สามารถใช้

ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษได้มากที่สุด ส่วนเพศและอายุ ไม่แตกต่างกัน

## 2. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการรวบรวมข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

2.1 การรับสารสนเทศด้านทักษะภาษา ภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์จากการสัมภาษณ์ พบว่า นักศึกษานำสื่อสังคมออนไลน์มาเป็นเครื่องมือ ในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะ 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นักศึกษาเชื่อว่า การเรียนรู้จากสื่อสังคมออนไลน์เป็นสภาพแวดล้อม ที่ช่วยสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นการช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาได้ใช้แบบฝึกปฏิบัติทักษะการเขียนและ การอ่าน นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมทักษะด้าน การสื่อสาร ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจภาษาอังกฤษ แก้ไข ข้อบกพร่อง และเรียนรู้คำศัพท์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องสถานที่และเวลา อีกทั้งยัง เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาและ ปรับปรุงความสามารถและทักษะทางภาษาได้อย่าง มีประสิทธิภาพ จากการสัมภาษณ์ยังพบว่า นักศึกษา ที่ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์มีทัศนคติในเชิงบวก ต่อการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ มากกว่ากลุ่มสาขาวิชาอื่น

2.2 ปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษา ภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ จากการสัมภาษณ์ พบว่า นักศึกษาเลือกที่จะไม่เปิดรับในสิ่งที่ไม่สำคัญและ ไม่ตรงตามความสนใจของตนเอง ทำให้บางครั้งได้รับ สารสนเทศไม่ครบถ้วน ทำให้นักศึกษาขาดความรู้ ทักษะภาษาอังกฤษในด้านที่นักศึกษาไม่สนใจ จากการสัมภาษณ์ยังพบข้อแตกต่าง คือ นักศึกษา ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ มีปัญหาในด้านนี้ น้อยกว่ากลุ่มสาขาวิชาอื่น เนื่องจากนักศึกษามี ความเข้าใจ มีทัศนคติต่อการรับสารสนเทศด้านภาษา ภาษาอังกฤษได้ดีกว่า เนื่องจากมีความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะ ทางภาษามากกว่านักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาอื่น



2.3 การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า การเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ช่วยเพิ่มความมั่นใจให้กับนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา นอกจากนี้ นักศึกษาที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการสื่อสาร เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้ นักศึกษายังแสดงทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่ช่วยส่งผลดีต่อการเรียนในชั้นเรียน ทำให้มีคะแนนดีขึ้น ทั้งนี้ นักศึกษาเชื่อว่าการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น กลายเป็นสภาพแวดล้อมที่เป็นที่นิยมสำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษา

นักศึกษามีการประเมินสารสนเทศโดยใช้ประสบการณ์ อารมณ์ ความรู้สึก และการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการใช้และการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ เนื่องจากรู้สึกว่าคุณค่าความรู้มีความน่าสนใจ จากการสัมภาษณ์ยังพบว่า นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์สามารถนำความรู้ที่ได้จากสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ประโยชน์ได้ โดยการนำความรู้มาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในการเรียน การสอบของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์มีผลการเรียนที่ดีกว่ากลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

จากผลการศึกษาจึงเห็นได้ว่าสื่อสังคมออนไลน์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Facebook และ YouTube เป็นสื่อที่ใช้กันมากที่สุด เพื่อการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารกับผู้อื่น เป็นการสร้างโอกาสสำหรับนักศึกษาในการแบ่งปันข้อมูลสร้างบทสนทนา และพัฒนาเนื้อหาความรู้ที่น่าสนใจของตนเอง ช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้ภาษาที่สอง และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการเรียนให้มีอิสระมากขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษาที่สามารถใช้คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีได้ดี สื่อสังคมออนไลน์ช่วยเพิ่มศักยภาพ

และแรงจูงใจในการเรียน และสร้างกลยุทธ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักศึกษามีความรู้ด้านภาษาอังกฤษจนเกิดความมั่นใจในการเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้น

### อภิปรายผล

การศึกษาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษจากสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

การรับสารสนเทศและปัญหาการรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ และการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ศึกษา พบว่า

1. ด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์เป็นเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสาร สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ได้อย่างมีศักยภาพ เนื่องจากเข้าถึงได้ง่าย สอดคล้องกับ กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว (Saikaew, 2011) ที่กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

การใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถ เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ไม่จำกัดสถานที่ และเวลา ทำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝน เรียนรู้ รวมทั้งพัฒนาความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัย เคชนทร์ กองพิลา (Kongpila, 2015) ซึ่งกล่าวถึง สื่อสังคมออนไลน์ในฐานะที่นำมาใช้เป็นสื่อกลางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสาร การทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมุ่งเน้นการนำความรู้มาแลกเปลี่ยนกัน ร่วมแสดงความคิดเห็น รวมถึงการตั้งประเด็นศึกษา สื่อสังคมออนไลน์ยังเป็นสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ มีการอำนวยความสะดวก โดยอาศัยเทคโนโลยีเครือข่ายในรูปแบบของสื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อกลางในการเพิ่ม

ศักยภาพในการเรียนรู้ ในลักษณะของการโต้ตอบ เช่น Facebook และ YouTube รวมถึงการเชื่อมโยงไปยังแหล่งทรัพยากรสารสนเทศอื่นๆ มีการแบ่งปัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดการความรู้ ข้อมูล ภาพ เสียง เพื่อแบ่งปันให้กับสมาชิกในเครือข่าย โดยนักศึกษาจะเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ เช่น การแบ่งปัน การแสดงความคิดเห็น การโต้ตอบ และการนำเสนองาน

2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (EFL และ ESL) สื่อสังคมออนไลน์เป็นสภาพแวดล้อมที่สามารถอำนวยความสะดวก ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยกระตุ้นแรงจูงใจให้นักศึกษาเกิดความสนใจและช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานของ AbuSa'aleek (2011) เนื่องจากทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ อภิปราย สรุปและสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้เข้ากับประสบการณ์ หรือความรู้เดิม เกิดเป็นความรู้ใหม่ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Al-Sharqi & Hashim (2016) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ สามารถสร้างการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกลุ่มเครือข่ายออนไลน์ ที่ใช้ในการเรียนด้านภาษาอังกฤษ นักศึกษาสามารถ ปรีกษา ถามและตอบคำถาม ด้วยการโพสต์ข้อมูลและสนับสนุนข้อมูลซึ่งกันและกัน ส่วนการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษา มีแรงจูงใจในการเรียนเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการอภิปราย และสามารถเข้าใจหลักการอ่านที่ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบกลุ่มจะมีการพัฒนาทักษะด้านภาษาที่ดีกว่า นักศึกษาที่เรียนคนเดียว นอกจากนี้ McCarthy (2010) ยังกล่าวถึง สื่อสังคมออนไลน์ ว่าเป็นสื่อที่มีศักยภาพในการเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อการสนับสนุน การสื่อสารด้านการศึกษาของนักศึกษา เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุด และเป็นเทคโนโลยีการสื่อสารที่ได้รับการยอมรับจากนักศึกษา

3. ทักษะที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ด้วยวิวัฒนาการของเทคโนโลยี Web 2.0 ทำให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการศึกษา และการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การสื่อสาร

ปฏิสัมพันธ์มีการแสดงความคิดเห็นโต้ตอบกัน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น (Kitchakarn, 2016) ด้วยสภาพแวดล้อมทางการศึกษาแบบออนไลน์ นักศึกษาจึงมีแรงจูงใจ มีความเชื่อมั่น และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Akbari, Eghtesad & Simons (2012) ซึ่งกล่าวถึง ทัศนคติของนักศึกษาต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ที่ช่วยเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียน แต่การเรียนในห้องเรียนแบบเดิมยังคงอยู่ Akbari, Eghtesad & Simons (2012) ยังได้กล่าวถึง ทัศนคติและความคาดหวังของนักศึกษาในการใช้เครือข่ายทางสังคมเพื่อการเรียนรู้ภาษา อังกฤษก่อน และหลังการเรียน โดยนักศึกษาคิดว่าสื่อสังคมออนไลน์มีประโยชน์ ได้แก่ สามารถใช้สื่อสารและแบ่งปันความรู้ได้ เป็นสื่อที่ใช้เป็นเครื่องมือทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อประโยชน์ของสื่อสังคมออนไลน์เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษายังพบประเด็นที่น่าสนใจ คือ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน เป็นตัวแปรสำคัญในการจำแนกความแตกต่างของ การรับสารสนเทศและปัญหา การรับสารสนเทศด้านทักษะภาษาอังกฤษ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bakar & Latif (2010) พบว่า นักศึกษาที่มีกลุ่มการเรียนที่แตกต่างกัน มีการอ่านและการเขียนที่สามารถพัฒนาความมั่นใจในตนเองและพัฒนาทักษะการสื่อสาร การเรียนรู้ การใช้ภาษาที่ต่างกัน สอดคล้องกับงานของ ณภัทร วุฒิวงศา (Wutthiwongsa, 2014) และ Al-Sharqi & Hashim (2016) ซึ่งพบว่า ความแตกต่างด้านลักษณะทางประชากรมีผลต่อการเรียนรู้ทักษะด้านภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์มีผลการเรียนรู้ มีทัศนคติเชิงบวก และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้มากกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาอื่น

## ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

1.1 ควรสร้างกลุ่มรายวิชาบนสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยตนเอง

1.2 ควรกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทต่างๆ ในการเรียนการสอน เพื่อผสมผสานการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

## 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อประกอบการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาการประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่นำมาใช้ควบคู่กับการเรียนสอนภาษาอังกฤษในรายวิชาหลักตามหลักสูตร เพื่อศึกษาการเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ทางภาษาที่สามารถสร้างแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับสภาพมหาวิทยาลัยเปิดที่ไม่มีการบังคับให้นักศึกษาต้องเข้าเรียนในชั้นเรียน

## References

- AbuSa'aleek, A.O. (2015). Students' Perceptions of English Language Learning in the Facebook Context. *Teaching English with Technology*, 15(4), 60-75.
- Akbari, E., Eghtesad, S., & Simons, R.J. (2012). *Students' attitudes towards the use of social networks for learning the English language*. Retrieved on December 3, 2018, from [https://conference.pixel-online.net/conferences/ICT4LL2012/common/download/Paper\\_pdf/357-IBT70-FP-Akbari-ICT2012.pdf](https://conference.pixel-online.net/conferences/ICT4LL2012/common/download/Paper_pdf/357-IBT70-FP-Akbari-ICT2012.pdf)
- Al-Sharqi, L., & Hashim, K. (2016). University students' perceptions of social media as a learning tool. *The Journal of Social Media in Society*, 5(1), 65-88.
- Bakar, N.A., & Latif, H. (2010). ESL Students feedback on the use of blogs for language learning. *3L: Language, Linguistics, Literature*, 16(1), 120-141.
- Chen, B., & Bryer, T. (2012). Investigating instructional strategies for using social media in formal and informal learning. *The International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 13(1), 87-104.
- Churchill, E. (2012). Social. media. meaning. In *Proceedings of the 2012 international Workshop on Socially-aware multimedia*. New York. USA: Pages 43-44.
- Eren, Ö. (2012). Students' attitudes towards using social networking in foreign language classes: A Facebook example. *International Journal of Business and Social Science*, 3(20), 288-294.
- Friend, A. (2010). Rewired: Understanding the iGeneration and the way they learn. *International Journal for Educational Integrity*, 6(2). 64-66.
- Junco, R., Merson, D., & Salter, D.W. (2010). The effect of gender, ethnicity, and income on college students' use of communication technologies. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 13(6), 619-627.
- Kitchakarn, O. (2016). How Students Perceived Social Media as a Learning Tool in Enhancing Their Language Learning Performance. *Turkish Online Journal of Educational Technology-TOJET*, 15(4), 53-60.

- Kongpila, K. (2015). *Instructional model of project-based learning through online social media to develop analytical thinking. (Doctoral dissertation in Education Technology). Graduate School Khon Kaen University, Khon Kaen. (In Thai).*
- McCarthy, J. (2010). Blended learning environments: Using social networking sites to enhance the first year experience. *Australasian Journal of Educational Technology, 26(6), 729-740.*
- McLoughlin, C., & Lee, M. (2007). Social software and participatory learning: Pedagogical choices with technology affordances in the Web 2.0 era. In *ICT: Providing choice for learners and learning. Proceedings ASCILITE Singapore 2007, 644-675.*
- Mowen, J.C., & Minor, M. (1998). *Consumer behavior.* 5th ed. Upper Saddle River, N.J.: Prentice-Hall.
- Saikaew, K.R. (2011). *Suesangkhom onlai.* Retrieved April 30, 2018, from <http://www.slideshare.net/krunapon/social-media-5661152>. (In Thai).
- Turner, R.C., & Carlson, L. (2003). Indexes of item-objective congruence for multidimensional items. *International Journal of Testing, 3(2), 163-171.*
- Wang, Qingya; Chen, Wei; and Liang, Yu. (2011). *The Effects of Social Media on College Students.* Retrieved April 30, 2018 from [https://scholarsarchive.jwu.edu/mba\\_student/5](https://scholarsarchive.jwu.edu/mba_student/5), 1-13.
- Wutthiwongsa, N. (2014). Motivational Strategies: Enhancing English Language Skills. *Executive Journal, 34,1(January-June 2014), p. 89-97. (In Thai).*